dosar nr. 5r-26/2026
4-26022974-32-5r-25022026

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

19 mai 2026 or.Ialoveni

Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)
Instanţa de judecată în componenţa:
Președintelui ședinței, judecător Svetlana Bubuioc
Grefier Liliana Bogos

examinând în şedinţă judiciară publică, contestaţia depusă de către ***** împotriva procesului verbal cu privire la contravenție şi a deciziei de sancționare seria/nr. ***** din ***** în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravenţional,

a c o n s t a t a t :

La 20 mai 2025, de către agentul constatator din cadrul IP Ialoveni, Jumir Veaceslav a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenţie seria/nr. ***** în privinţa lui *****, pentru faptul că: în anul *2024 în or.Ialoveni în perioada scrutinului electoral din toamna anului 2024, cet.***** a primit careva bunuri cu scopul de a-și exercita sau cu scopul de a nu-și exercita dreptul său electoral la alegerile din 2024.*

Astfel, de către agentul constatator, acțiunile lui ***** au fost calificate în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul Contravențional, fiind sancționată cu amendă în mărime de 500 unităţi convenționale (ceea ce constituie 25 000 lei).

În acest sens, la 23 februarie 2026, *****, nefiind de acord cu procesul verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din *****, a depus o contestaţie prin care a solicitat repunerea în termen a contestației, admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție din 20.05.2025 și a deciziei de sancționare.

Contestatara *****, fiind legal citată, în ședința de judecată nu s-a prezentat. Instanța a decis examinarea cauzei în lipsa acesteia.

Agentul constatator Jumir Veaceslav, fiind citat legal, în ședința de judecată nu s-a prezentat, instanța a decis examinarea cauzei în lipsa agentului constatator.

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul la toţi participanții în proces de a participa efectiv la examinarea cauzei, în vederea respectării unui proces echitabil.

În conformitate cu art. 448 alin. (1), (2) Cod contravențional contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta

a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8). În cazul omiterii termenului prevăzut la alin. (1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația.

Cît priveşte termenul depunerii contestaţiei.

Potrivit alin. (1) și (2) art. 448 al Codului contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. **Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia** sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8).

În cazul omiterii termenului prevăzut la alin. (1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana faţă de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanţa de judecată competentă să examineze contestaţia.

Totodată, potrivit prevederilor art.447[1] alin.(8) Cod contravențional, în termen de cel mult 3 zile de la data emiterii deciziei, copiile de pe aceasta se remit părţilor **care nu au fost prezente la examinarea cauzei contravenţionale** şi, la cerere, celor prezente, faptul expedierii consemnîndu-se în dosar.

În acest sens, studiind procesul-verbal recurat, instanța reține că, acesta a fost întocmit la data de ***** în lipsa lui *****.

Totodată, din materialele cauzei și conținutul contestației se constată că, ***** despre decizia de sancționare a aflat de la executorul judecătoresc Ciorbă Anatolie la data de 09.02.2026, cînd a primit încheierea executorului de intentare a procedurii de executare.

În acelaşi timp, la materialele procedurii contravenţionale nu este prezentă nici o dovadă sau înscris care ar confirma expedierea de către agentul constatator în adresa contravenientului, în modul stabilit de art.447[1] alin.(8) Cod contravențional, a copiei procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a informaţiei privind drepturile şi obligaţiile acestuia prevăzute de art. 384 şi art.387 Cod contravenţional, ceea ce, la rîndul său, contravine prevederilor art. 443 alin. (13) Cod contravenţional, care prevede că în cazul procesului-verbal întocmit în absenţa contravenientului copia de pe procesul-verbal se înmînează în modul prevăzut la art.382 alin.(6).

Astfel, avînd în vedere cele menţionate, ţinînd cont de faptul că la materealele cauzei nu există vre-o dovată privind expediarea în adresa contestatorului a actului

recurat în termenul stabilit, acesta fiind lipsit de dreptul de a contesta procesul-verbal în termen de 15 zile, aflând despre existența acestuia abia la data de 09.02.2026, drept urmare instanţa de judecată constată că contravenienta ***** a omis termenul de atac din motive întemeiate, ceea ce denotă necesitatea repunerii contestației depusă de către *****, în termenul de atac.

Mai mult ca atît, instanța constată că de către agentul constatator, ***** nu a fost citată la data întocmirii părocesului verbal cu privire la contravenție- 20.05.2025, or la materialele cauzei nu se regăsește citație pentru această dată.

Tot aici, instanța constată că la data de 07.08.2025, adică peste mai mult de 2 luni după întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, agentul constatator audiază martorul Cebanu Ivan,nefiind clară necesitatea audierii acestuia la o dată ulterioară întocmirii procesului verbal și sancționării lui *****.

Examinând contestaţia înaintată în coroborare cu materialele procesului contravenţional prezentate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată constată următoarele:

Potrivit art. 5 alin. (1) Cod Contravenţional nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională.

În conformitate cu art. 7 din Codul Contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea nomelor prezentului cod.

Conform art. 10 din Codul contravențional constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Articolul 8 din Codul Contravenţional stabilește că, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Prevederile art. 374 alin. (3) Cod contravențional statuează că procesul contravențional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravenţional autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravențional examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Contravenția prevăzută de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune, *se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale.*

În şedinţa de judecată s-a stabilit că la 20 mai 2025, de către agentul constatator din
cadrul IP Ialoveni, Jumir Veaceslav a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenţie seria/nr. ***** în privinţa lui *****, pentru faptul că: în anul *2024 în or.Ialoveni în perioada scrutinului electoral din toamna anului 2024, cet.***** a primit careva bunuri cu scopul de a-şi exercita sau cu scopul de a nu-şi exercita dreptul său electoral la alegerile din 2024.*

În conformitate cu art. 440 alin. (1)-(1^1) din Codul contravențional constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare. Faptele contravenționale pot fi constatate, examinate și soluționate de către agentul constatator în scris, pe suport de hârtie sau în formă electronică, ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple. Modul de examinare și de soluționare a cauzelor contravenționale în formă electronică sau cu convertirea documentației în format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple, se aprobă de către Guvern.

Articolul 425 alin. (1)-(5) din Codul contravențional menționează că (1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale

efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. (4) Nici o probă nu are valoare prestabilită. (5) Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Întru probarea vinovăției lui ***** de către agentul constatator la materialele dosarului este anexat: procesul verbal cu privire la contravenție din *****, citația pentru data de 08 mai 2025, process verbal de audiere a martorului Cebanu Ivan din data de 08.08.2025.

Analizând materialul probatoriu acumulat şi prezentat în justificarea întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie și raportându-le la cele constatate supra, instanţa atestă că contravenienta nu se face vinovată de comiterea contravenției ce i se impută.

Astfel, instanța notează că, agentul constatator eronat a constatat existența faptului contravenției în atenția contravenientei**,**or, înscrisurile anexate la procesul-verbal cu privire la contravenție din ***** întocmit în privința contravenientei, nu pot fi reținute de către instanță ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator.

Totodată, instanţa de judecată relevă că acuzarea formulată de agentul constatator nu se întemeiază pe careva probe certe şi concludente, la materialele procesului contravenţional nu au fost anexate careva probe materiale, care ar confirma fapta incriminată de agentul constatator contravenientei, precum că,***** în anul *2024 în or.Ialoveni în perioada scrutinului electoral din toamna anului 2024, a primit careva bunuri cu scopul de a-și exercita sau cu scopul de a nu-și exercita dreptul său electoral la alegerile din 2024.*

În speță, existența faptei contravenționale și eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravențional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil. Așa după cum a fost specificat anterior, agentul constatator nu a administrat careva probe care să permită formarea unei concluzii certe că contravenientul a comis fapta stabilită de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Obiectul material sau imaterial al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă”. Procesul- verbal nu indică în mod clar, concret și direct: sursa exactă a sumelor bănești, conținutul transferului (cu mențiuni sau justificări explicite), modalitatea prin care aceste sume ar fi fost condiționate de un vot.

Latura obiectivă a contravenției specificate la art. 47^1 Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal

sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă.

Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare și primire a mijloacelor bănești, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea și recepționarea efectivă a mijloacelor bănești de către făptuitor.

Latura subiectivă presupune existența intenției directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că primește sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin și să acționeze în mod deliberat pentru a condiționa o acțiune electorală de aceste foloase.

Subiectul contravenției pe lângă condițiile generale este calificat adică alegătorul - persoană fizică ce are capacitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravențional pentru această faptă, întrucât elementul esențial îl constituie influențarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.

Potrivit art. 375 Cod contravențional persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În speţă s-a constatat că, prin procesul verbal cu privire la contravenţie, încheiat de către agentul constatator, contravenienta ***** a fost sancţionată cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale (25 000 lei) în baza 47^1 alin. (1) Cod contravenţional.

În acest context, agentul constatator a aplicat sancţiunea contravenţională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăţia contravenientei.

Astfel sarcina demonstrării faptelor indicate în procesul verbal contravențional revine agentului statului și nu poate fi inversată în sensul obligării acuzatului să-și demonstreze nevinovăția sa. Or, nevinovăția se prezumă până în momentul în care este răsturnată în conformitate cu prevederile Codului contravențional.

Respectiv, se constată că agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, contravenienta a comis fapta respectivă, or, instanței de judecată nu i-au fost prezentate probe concludente și pertinente care să ateste că, ultima a acceptat și primit careva mijloace bănești, agentul constatator întemeindu-și soluția de sancționare doar pe simpla constatare că a primit sume de bani pentru exercitarea votului la alegerile din toamna anului 2024,faptă nedovedită atât timp cât nu va fi demonstrată intenția făptuitorului de a primi careva mijloace bănești anume în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

Într-un sistem de drept bazat pe principiile legalității și garantării drepturilor fundamentale, orice măsură sancționatorietrebuie să fie susținută de un probatoriu clar, complet și convingător. Or, în cauza de față, organul constatator nu a administrat probe suficiente care să dovedească fără echivoc faptul că persoana vizată a comis contravenția de corupere electorală pasivă.

Astfel, instanța constată că mterialele cauzei nu întrunesc cerințele de claritate, precizie și completitudine necesare pentru a fundamenta o sancțiune contravențională. Lipsa unor probe certe privind existența unei legături directe între primirea sumelor de bani și exercitarea dreptului de vot sub influența unor foloase necuvenite, impune anularea sancțiunii aplicate, întrucît în materia răspunderii contravenționale nu poate opera prezumția de culpabilitate.

Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale în privinţa dreptului la un proces echitabil, între care şi prezumţia de nevinovăţie prevăzută de §2 al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal de constatare a contravenţiei, analizând întregul material probator administrat în cauză prin prisma prezumţiei de nevinovăţie de care se bucura contravenientul, instanţa a reţinut următoarele.

Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzaţie în materie penală", în sensul art. 6 din Convenţie. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea dacă o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală" sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional - potrivit dreptului intern, fapta săvârşită de petiţionar atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor şi are aplicabilitate generală; natura şi gravitatea sancţiunii aplicate.

În ceea ce priveşte sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv şi punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului şi o măsură de prevenire a săvârşirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Având în vedere cele trei criterii menţionate mai sus, faptele de care este acuzat petentul reprezintă acuzaţii în materie penală în sensul art. 6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Resprctînd principiul prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, al contradictorialităţii şi al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie şi prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi.

Potrivit practicii CEDO, în cauza (*Ozturk vs. Germania*) și cauza (*Anghel vs. României*) Curtea a statuat că, mențiunile agentului constatator înserate în procesul-

verbal cu privire la contravenție nu constituie prin sine o probă, ci dimpotrivă, acestuia îi revine sarcina de a dovedi temeinicia și legalitatea procesului-verbal.

Conform practicii CEDO (*cauza Ziliberberg contra Moldovei*), la examinarea cauzei administrative urmează să fie respectate toate exigențele ce derivă din prevederile art. 6 al Convenției CEDO, în special dreptul la apărare, dreptul de a prezenta probe, dreptul la o hotărîre motivată din partea organului care s-a expus asupra cazului etc.

De asemenea, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire contravenţională ori penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii, nu este în drept de a considera că vreo probă are o valoare probantă dinainte stabilită.

În acest sens instanța constată că, agentului constatator i-a fost acordată posibilitatea de a prezenta probele care au stat la baza întocmirii procesului-verbal, însă acesta nu a făcut dovada contrarie celor enunțate.

La fel, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (*cauza Bosoni v. Franța, hotărârea din 07 septembrie 1999*).

Prin urmare, reprezentantul agentului constatator nu a prezentat instanței careva probe admisibile, concludente și pertinente în corespundere cu prevederile art. 425 Cod contravențional, ce ar susține faptele constatate în procesul-verbal și ar combate argumentele contravenientului precum că nu a comis nici o încălcare, în aceste împrejurări instanţa are dubii rezonabile cu privire la temeinicia învinuirii aduse.

Ca urmare a celor menţionate, instanţa concluzionează că la materialele cauzei nu este material probator care ar putea fi pus la baza unei acuzări legale şi întemeiate, respectiv, vinovăţia contravenientei ***** în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional nu a fost probată,or în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul verbal de contravenţie contestat de către contravenient, prin probe certe şi pertinente, astfel încât în favoarea petentului acţionează principiul *in dubio pro reo*.

Astfel,instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentul potrivit principiului *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional şi, în special, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

În consecinţă, în şedinţa de judecată nu a fost probat faptul primirii mijloacelor bănești în scopul exercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, incriminat contravenientei *****.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenţiei.

În conformitate cu art. 461 alin. (1) din Codul contravenţional în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

Astfel, instanţa în urma aprecierii probelor prezentate, ajunge la concluzia că contestaţia depusă de ***** este întemeiată şi urmează a fi admisă, cu anularea sancţiunii aplicate.

În baza celor expuse şi în conformitate cu art. art. 395, 441, 445, 448, 461 Cod Contravenţional, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Contestația depusă de *****, se repune în termen și se admite.

Se anulează decizia de sancționare seria/nr. ***** din *****, prin care ***** a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Codul contravenţional, cu aplicarea sancțiunii amendă în mărime de 500 unități convenționale şi se încetează procesul contravenţional, din lipsa faptului contravenţiei.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Președintele ședinței,
Judecător **Svetlana Bubuioc**